

[Preben Lange]

Baggrunden for følgelovgivningen er den aftale, som Grønlands landsstyre har indgået med den grønlandske lønmodtagerorganisation, SIK, en aftale, som bibeholder dyrtidsreguleringen i Grønland, selv om der fra 1. januar 1984 sker en nulstilling.

Da der altså er tale om en følgelovgivning, som Grønlands hjemmestyre går ind for, kan jeg give min tilslutning til lovforslag nr. L 101 og L 102.

Ministeren for Grønland (Tom Høyem):

Fru Ebba Strange mente, at det måske ikke var med stor lyst, jeg fremsatte forslagene her, men de fremsættes som en politisk realitet, som resultat af nogle forhandlinger.

Fru Janne Normann mente, at det havde været bedre, hvis man helt havde kunnet afskaffe dyrtidsreguleringen, men det var altså ikke muligt at få det igennem.

Jeg har ellers kun bemærkninger til fru Tove Lindbo Larsen og til hr. Dohrmann. Hr. Dohrmann ønskede egentlig en grønlandspolitisk debat om hjemmestyreordningen som sådan og følte i nogen grad, at det var bagateller, vi talte om, og at folketinget måske var blevet reduceret til en art ekspeditionskontor. Vi kender godt fremskridtspartiets synspunkter om, at man skulle give en check én gang for alle, et stort beløb til Grønland, og så ikke gå ind i detaljerne, men vi kan altså ikke være så utålmodige over for hjemmestyrets indførelse. Det tager tid. Det er endnu kun enkelte områder, der er overført til hjemmestyret; de andre har vi stadig væk vort ansvar for.

Til fru Tove Lindbo Larsen, der mente, at vi var i en speciel situation, må jeg sige, at det er rigtigt. Hastværket er alene betinget af det, som hr. Preben Lange også sagde, nemlig at der har været et ekstraordinært landstingsmøde så sent som i fredags, hvor man har vedtaget den grønlandske side. Nu har man så opfordret regeringen til at gennemføre dette. Når vi ville have det til at virke fra 1. januar, var det altså nødvendigt, at det gik så hurtigt. Samtidig mente fru Tove Lindbo Larsen, at der var gået skår i det offentlige aftalenævn, fordi der var indgået en aftale mellem kommunerne og hjemmestyret og SIK. Det er både rigtigt og forkert. Det rigtige ligger i, at der er indgået en sådan aftale, men det er en politisk aftale. Vi har naturlig-

vis i det offentlige aftalenævn hverken lyst til eller mulighed for at gribe ind i, hvad der foregår af politiske aftaler mellem Grønlands hjemmestyre, Grønlands kommuner og SIK, men de egentlige forhandlinger er sket og vil fortsat ske igennem det offentlige aftalenævn. En af mine hovedgrunde til at gå ind i dette er netop at styrke det offentlige aftalenævn.

Så nævnte både fru Ebba Strange og fru Tove Lindbo Larsen § 4 og ønskede, at der skulle tales videre i udvalget, hvilket jeg naturligvis ikke har noget imod. Jeg skal sige, at § 4 jo er en parallel til den suspension af dyrtidsreguleringen, der fandt sted her i oktober måned sidste år, hvor vi ikke medtog Grønland. Vi mener, at den skævhed nu skulle rettes.

I øvrigt siger jeg tak for den velvillige behandling.

Tove Lindbo Larsen (S):

For at der ikke skal opstå nogen misforståelse omkring min holdning til det offentlige aftalenævn, vil jeg sige, at jeg da godt kender problemerne, og jeg ved også, at det er vanskelige forhandlinger, der foregår, men når jeg tog det frem, så skyldtes det den specielle situation, at to af arbejdsgiverparterne træffer en beslutning, mens den tredje kommer efterfølgende. Jeg er da kun tilfreds med, at der ikke er gået skår i arbejdet i det offentlige aftalenævn. Det er jo også det svar, som vi har fået i udvalget. Jeg siger kun dette, for at man ikke skal misforstå det. Jeg mener, at vi skal give det offentlige aftalenævn tid til at få indarbejdet sig. Jeg har ikke noget alternativ til det.

Dohrmann (FP):

Jeg ved ikke, om ministeren glemte det eller det er en oplysning, vi senere får under udvalgsbehandlingen, men jeg spurgte rent faktisk: hvad vil den sidste aftale, der er indgået, koste danske skatteydere? Når jeg spørger igen, så er det, fordi ministeren ikke har udtalt sig fra talerstolen. Jeg har set refereret forskellige steder, at ministeren egentlig var temmelig meget imod den aftale, der var indgået. Når ministeren siger, at det er en politisk realitet, hvad er det så for en politisk realitet? Er det således, at ministeren mener, at folketinget er underlagt dem, der har ind-